

שבוע טוב מאולפנת חורב

"ולמה נתעקרו האמהות... שהיה הקדוש ברוך הוא מתאוה לתפלתם" – הרב עודד

התורה מספרת לנו בתחילת פרשת תולדות, על עקרותה של רבקה ותפילתו של יצחק "וַיַּעֲתֶר יַצְחָק לַה' לְנֹכַח אִשְׁתּוֹ כִּי עֲקָרָה הוּא וַיַּעֲתֶר לוֹ ה' וַתֵּהֲרַר רַבֵּקָה אִשְׁתּוֹ" (בראשית פרק כ"ה כ"א) במדרש תנחומא (תולדות ט') נאמר: "אברהם אשתו עקרה ויצחק אשתו עקרה, ולמה נתעקרו האמהות, א"ר לוי בשם רבי שילא דכפר תמרתא ורבי חלבו בשם ר' יוחנן, שהיה הקדוש ברוך הוא מתאוה לתפלתם, אמר הקב"ה עשירות הן נאות הן אם אני נותן להם בנים אינן מתפללות לפני".

המדרש המפורסם המתמודד עם תופעת העקרות של האמהות, תשובת המדרש והביטוי "שהיה הקב"ה מתאוה לתפלתם של האימהות", חושף לפנינו עומק גדול מאוד בעניין התפילה והעמידה לפני ה'.

על הפסוק "וַיַּעֲתֶר יַצְחָק לַה' לְנֹכַח אִשְׁתּוֹ כִּי

עֲקָרָה" כותב רבינו בחיי (בפירושו על אתר) "הכתוב היה ראוי להקדים ולומר, ותהי רבקה עקרה ואח"כ ויעתר יצחק לה' כי עקרה היא, ומה שהקדים התפלה יתכן לומר שהקדים העיקר, ולמדנו שאין הכוונה שתהיה העקרות סיבת התפילה שאם כן הסיבה עיקר והתפילה טפל לה, אבל הכוונה לשון הכתוב כי התפילה סיבת העקרות, ולומר לך שלא נתעקרה אלא כדי שיתפללו שניהם על הדבר, לפיכך הקדים התפילה שהיא העיקר והסיבה הראשונה שבשבילה בא העקרות לרבקה אמנו".

רבינו בחיי אומר שאם העיקר בפסוק הוא שרבקה הייתה עקרה ולכן יצחק התפלל לה', הסדר בפסוק היה צריך להיות הפוך. היה צריך להיות כתוב, ותהי רבקה עקרה ויעתר יצחק לה', אולם מהדרך שבא התורה מתארת את הדברים, רואים שלא העקרות היא הסיבה לתפילה, אלא

הצורך בתפילה הוא סיבת העקרות. התפילה היא התכלית! העקרות רק אמצעי לתפילה! יש כאן מהפכה של ממש! כאשר אדם חולה חלילה והולך לרופא, התכלית היא להיות בריא והאמצעי הוא הרופא. כאשר אדם הולך לעבודתו, התכלית היא הפרנסה והאמצעי העבודה. לעומת זאת, כאשר אדם מתפלל רפאינו ה' ונרפא, התכלית היא התפילה! החולי הינו רק אמצעי לתפילה, לקרבת אלוקים. כאשר אדם מתפלל ברוך עלינו ה' אלוקינו את השנה הזאת, התכלית היא התפילה! הצורך בפרנסה הינו האמצעי לתפילה וכך בכל דבר ודבר. המדרש מלמד אותנו שסיבת העקרות או כל צורך אחר שיש לנו, בריאות, פרנסה, צער גידול בנים וכד' לא נועדו אלא למטרה אחת והיא התפילה! קרבת אלוקים! הסיבה שבגללה האדם תמיד נמצא במצב שבו הוא זקוק למשהו,

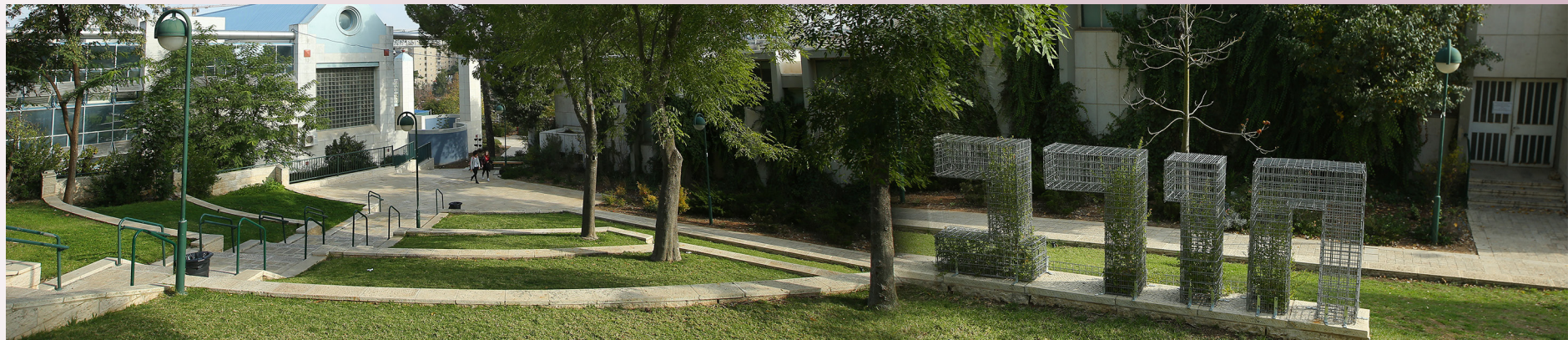
נועדה לכוון אותו לפנייה לקב"ה, לתפילה. וכך כותב רבי קלונימוס קלמיש מפיאסצנה הי"ד, (חובת התלמידים, פרק ט') "יש חושבים, שכל עצמה של התפלה היא הדאגה והצרות שעליה מתפללים, כמו שמבקש העני מן העשיר, או כל איש מן מלך בשר ודם, אשר בידו להושיע באיזה דבר. אבל רק איש בער ולא ידע יכול לחלל כל כך את התפלה, ולחשבה רק צורך הדאגות, ולולי הצטרפותו לא היה מתפלל, חס ושלום. כי באמת התפלה בעצמה, התקרבות הלב והשתפכות הנפש לה' בתפלה, זו היא העקר אשר בתפלה... לא בלבד שאין התפלה מסבבת מן הדאגות והצרות, רק שלפעמים את הדאגות שולח ה' בדי שנתפלל אליו ותברך... בדי שיתעורר על ידם להתפלל ולצעוק לה' מקרב לבו ונפשו".

התובנה הזו משנה לגמרי את התפיסה שלנו בעניין קשיים, ומצוקות הפוקדים כל אדם. האדם נברא באופן שהוא תמיד מסובב בצרכים, קשיים, אתגרים ולפעמים חלילה גם ייסורים וכד'. כך כל אדם, ואפילו אמותינו הצדיקות שהיו עקרות. המצב הנורמלי עבור כל אדם הוא מצב בו הוא תמיד צריך משהו, והצורך הזה דוחף אותו לתכלית, שהיא התפילה, העמידה לפני ה'.

וכך כותב בספר טללי חיים (דברים עמ' רל"ג) "מצד האמת, כשאדם זוכה להרגיש הרגשה פנימית ועמוקה זו, שהוא חלק א-לוה ממעל ממש, הוא מגיע למצב כל כך אדיר ונעלה בקודש, עד שקרבת ה' הופכת להיות הדבר היקר והחשוב ביותר בחיים... ומכיר נאמנה שכל החסרונות שבעולם הם רק אמצעים להביא את

האדם לתפילה אמתית ולדבקות בה'. המטרה והתכלית של הכל היא הדבקות בה' והתפילה הנאמנה, ואילו כל החסרונות שבעולם הם רק אמצעים לזכות את האדם לתפילה עמוקה ואמתית"

"יהי רצון מלפניך, ה' אלקינו ואלקי אבותינו, שומע קול שועת עתירה, ומאזין לקול תפלת עמו ישראל ברחמיו. שתכין לבנו ותכונן מחשבותינו ותשגור תפלתנו בפינו. ותקשיב אזניך לשמע בקול תפלת עבדיך המתחננים אליך בקול שועה ורוח נשברה" (מתוך תפילה קודם התפילה לרבי אלימלך מליזנסק זיע"א)

יום יקירות

ביום ראשון השבוע התקיים יום יקירות באולפנא בנושא
ציונות דתית.

כל שכבה נתנה דגש בהיבט אחר של הציונות הדתית –

שכבה ז' – הרבנות הראשית

שכבה ח' – חמ"ד – החינוך הדתי

שכבה ט' – התיישבות וארץ ישראל

שכבה י' – תנועות נוער

שכבה י"א – גרעינים תורניים

שכבה י"ב – מפעלי חסד

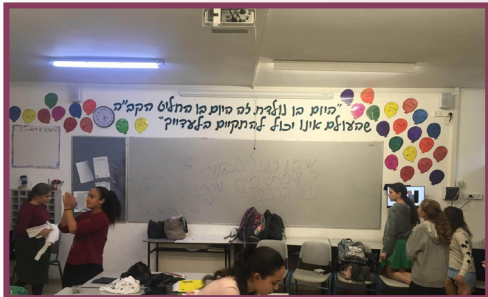
ב"ה היה יום מוצלח מגבש עם אווירה טובה, ויצאו תוצרים
מקסימים ויצירתיים.

תודה לרכוזת החברתיות ולדולי בת השירות על הארגון
וההכנות.

וכן תודה למחנכות ולצוות המלווה במהלך היום.

ישר כח לבנות על היצירתיות ועבודת הצוות!

עתודה

ביום שני השבוע נהנו תלמידות העתודה המדעית טכנולוגית של שכבת י' מפעילות חווייתית של "קופסאות בריחה מדעיות". תלמידות העתודה המדעית טכנולוגית (בקיצור עמ"ט) הלומדות בכיתות התיכון, הן תלמידות שעושות חמש יחידות לימוד מדעיות (פיזיקה, ביולוגיה או כימיה), פרויקט נוסף של חמש יחידות במסגרת מגמת ביוטכנולוגיה או באלקטרוניקה-על, והן גם נבחנות בחמש יחידות במתמטיקה. משרד החינוך מעודד מאוד השתתפות בעמ"ט ושליח לתלמידות ציפור בצורת הפעלה חווייתית מאוד. בתוך סיפור מסגרת של פריצה למוזיאון הלובר בצרפת וגניבת התמונה של המונה ליזה, התלמידות היו צריכות למצוא את הגנב החמקמק, תוך כדי חישוב מרחקים, זמנים, קווי רכבת, דרכי מילוט, ידע בכימיה, התמצאות בטבלה המחזורית ועוד, וכל זה תחת לחץ של זמן. יישר כוח לתלמידות המוכשרות שעבדו בצוותים בצורה מרשימה, ובמיוחד יישר כוח לקבוצה המנצחת שפיענחה ראשונה את הקוד! תודה לצוות שאיפשר את הפעילות, למורות עדנה פרידמן ונורית אהרוני.

לשמה ט'

בפעילות מדריכות עסקו הבנות בנושא הגבורה. לאחר מכן, שמעו שיחה תורנית מפי הרב אליהו טרבלסי שעסקה בנושא אמונה ועבודת ה'. בהמשך הערב נהנו הבנות מפעילות O.D.T מגבשת ומהנה.

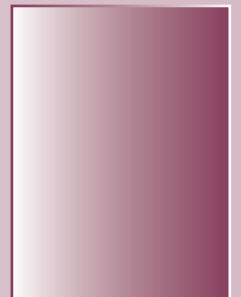
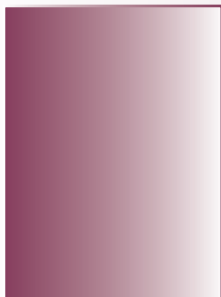
תכלית

ביום שלישי כיתה ח1 יצאה להתנדבות בארגון תכלית. הבנות סייעו באריזת מוצרי מזון לנזקקים, הבנות עבדו במרץ, בזריזות ומכל הלב ישר כח!

חג הסיגד

ביום רביעי יצאו בנות מגמת מדעי החברה לטיילת ארמון הנציב – לאירוע המרכזי של חג הסיגד – חג הכיסופים לירושלים – שמקורו בעדת יהודי אתיופיה. מפגש זה השתלב כחלק מלימודי תרבות בסוציולוגיה, בו הבנות לומדות על טקסים ועל תרבויות משנה. החוויה הייתה משמעותית ומרתקת עבור הבנות. תודה למורת המגמה על היוזמה וליווי הסיור

מזל טוב לבנות שחגגו השבוע את יום הולדתן

שבת שלום
הרב עודד מייזליש
וצוות האולפנא